

Qualsevol altra cosa a la qual referir-se

text JESÚS MAESTRO

Mentre llambregava un volum que pretén resumir en tres-centes pàgines quin és l'art que defineix els nostres dies i presentar-nos als seus protagonistes, em preguntava si alguna de les obres representades en ell serviria finalment com icona de l'art actual.

Sé que aquesta és una idea enciclopèdica, potser llunyana a l'estructura actual de la informació, bifurcada infinites vegades gràcies a la mobilitat d'un cursor al que encara cridem ratolí, encara que vagi camí de perdre la seua indiscreta cua. No sé si aquest murid informàtic que jo arrossegava sobre la taula amb el pols dubitatiu del fastig i de la indignació serà parent llunyà del famós ratolí de biblioteca o més aviat família del generós ratolí Pérez, per això que ens manté en la il·lusió que la pèrdua dels nostres incisius serà recompensada. Ronronejaba doncs sobre perquè els elefants temen als murids, o alguna cosa semblant: em deia que potser Jeff Koons, o Damien Hirst o Maurizio Cattelan hagin de liderar els cercadors internautes dels nostres nés quan s'interessin per conèixer com era el món dels seus avis. Revisant ressenyes i cròniques diverses, l'art d'avui sembla un jardí d'idiotes ignorants, papagais submergits en una incomprendible retòrica que tracta de dissimular el seu desconcert i la seva covardia. Aquest problema s'agreuja més quan es reivindica el concepte, la idea, el missatge, la lectura, com valor plàstic principal. Els artistes i els seus explicadors es passen la pilota del perquè fins que algun d'ells encerta a contar el final d'un acudit cridat "peça artística", i collita per fi les dingradisses riallades del públic. En tal intercanvi de bitllets i vanitat, s'ignora que l'obra més significativa d'aquesta època més enllà de la postmodernitat no tindrà a veure amb les arts plàstiques tradicionals: serà potser un videojoc, un virus informàtic o la nova hamburguesa de McDonalds, però difícilment un llenç o una escultura. Entretant, i parafrasejant a George Lucas, amb cent anys de perdó, un grup de rebels resisteixen l'amenaça del terrible imperi de les forces del mal... Per això alguns artistes guarden

Exposició de pintura 17 / 04 / 2009 - 16 / 05 / 2009

Jesús Maestro 1999-2009

Centro Comercial Costa Azahar, Carretera N-340, Km. 1042, Benicarló (Castellón)

encara l'hàbit d'un missatge i d'una estètica amb sinceritat, anàlisi i expressivitat, el valor de la qual no ha de buscar-se per defecte en els textos del pertinent fullet o en la tarifa de preus adjunta. Vull exaltar amb aquestes paraules el romanticisme necessari per a aquesta obstinació, que uneix a tants creadors, des del geni capaç d'inventar un firmament a brotxades fins a l'artesà que amb afecte teixeix les seves estrelles pinzellada a pinzellada. Tant de bo ens recordin els segles gràcies a un llenç de debò, pensament i comprensió, i no per les mamarratxades que ocupen les seccions de cultura dels nostres periòdics, aquestes dues columnes de compromís entre els anuncis immobiliaris i la programació televisiva, ni per aquests catàlegs de conveniència política i especulació galerística que ara s'etiqueten com guies d'art quan constitueixen en si mateixos la millor mostra de l'obra paradigmàtica d'avui: un text mentider, incomprendible i vacu al costat de qualsevol altra cosa a la qual referir-se.

Número 679- 17 abril 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

La situació de col·lapse no es pal·liarà amb el nou Centre de Salut Integrat (CSI)

Menys "CSI" i més "HOUSE"!

Robespierre: "Experiment Moreres"

La situació de col·lapse que pateix la sanitat benicarlanda no es pal·liarà amb el nou Centre de Salut

Els metges asseguren que es comptarà amb el mateix nombre de facultatius. A pesar de l'increment de serveis, el nombre de metges anunciat es manté en 13, els mateixos que a l'actualitat. L'estructura ja està aixecada i està concebuda pensant en la seua ampliació futura. El conseller de Sanitat, Manuel Cervera, podria visitar l'estructura en breu, segons va anunciar

text REDACCIÓ

L'estructura del primer Centre de Salut Integrat del Maestrat (CSI) ja està aixecada. El complex sanitari mitigarà els problemes que ha evidenciat l'actual centre sanitari. És precisament a l'estiu, però també a l'hivern, quan les llistes d'espera i la manca d'espai es deixen sentir a l'actual, així que els propis treballadors confien com aigua de maig que el futur CSI desterre els problemes per sempre. Però les principals novetats anunciades, com són la creació d'una àrea de

radiologia amb les corresponents sales de consulta, sales d'espera i sales de raigs X, l'ampliació de l'àrea d'urgències i la creació de cinc especialitats, de les quals tres ja estan definides: oftalmologia, traumatologia i un espai polivalent que acollirà diferents especialitats en funció de la demanda no acaben de ser la millor resposta possible. Segueix fallant un dels principals pilars per a una sanitat de qualitat, com és el personal.

Encara hi ha dues especialitats per determinar. Paral·lelament, el projecte modificat també inclou l'espai per ubicar una nova consulta de pediatria i una altra de

medicina general, amb les corresponents sales d'infermeria. Per incorporar totes aquestes novetats s'ocuparan 300 metres quadrats més de superfície, que s'afegiran als 2.000 que ja estaven previstos i que suposaran en total més de 7.000 metres quadrats construïts. Per últim, s'ha previst el creixement en alçada del Centre de Salut, en cas que en un futur haja d'afegir més plantes a les tres que es construïran ara. S'ho veuen vindre però sembla que la modulació de l'actual complex sanitari no permetrà obviar les ampliacions molts anys més. ▶▶▶

"Segueix fallant un dels principals pilars per a una sanitat de qualitat, com és el personal."

COMPOSITE POLYMERS

Taller de Cinema, La mirada oculta

Del 21 de març al 25 d'abril de 2009, de 17.00 a 20.00 h.

A càrrec d' Ester Jordana Lluch

Un taller és un espai d'experiència a partir de elements teòrics i pràctics. Així doncs, el taller de cinema que presenta el Mucbe per aquest 2009 gira al voltant del repte d'entaular un diàleg entre els aficionats al món del cinema. Parlar de la nostra relació amb el cinema com una experiència posa en el centre el paper de l'espectador. L'objectiu serà doncs, compartir aquesta experiència per tal de reflexionar sobre ella mateixa. ¿Què és l'experiència cinematogràfica? ¿Com es produeix? ¿Quins elements afavoreixen unes experiències en detriment d'unes altres? Aquest taller serà conduït i presentat per Ester Jordana Lluch, doctoranda en filosofia per la Universitat de Barcelona, especialitat en pensament contemporani.

PROGRAMACIÓ

18 D'ABRIL, 17.00 h.
L'ESPECTADOR COM A TESTIMONI
Hiroshima, mon amour (1959)
Dirigida per Alain Resnais 88 min.

25 D'ABRIL, 17.00 h.
L'ESPECTADOR COM A MIRADA
La noche (1961) Dirigida per
Michelangelo Antonioni 122 min.

XVI CONCURS DE PRIMAVERA DE DIBUIX I PINTURA
Fins el 17 d'abril de 2009
Lloc: Mucbe (consulteu les bases)

Exposició fotogràfica del Parc Natural de les Illes Columbretes

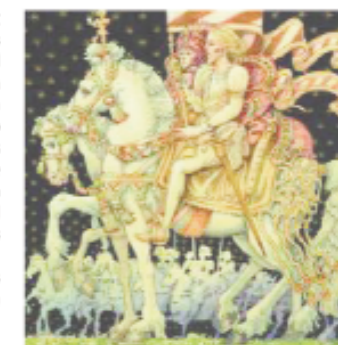
2 d'abril fins 3 de maig

L'exposició s'inaugurarà amb la projecció del documental Columbretes, la part humana d'unes illes i amb la conferència de Xavi del Sanyor. Amb motiu de la celebració del XXè Aniversari de la protecció de les Illes Columbretes, el Centre d'Informació de la Reserva Natural de les Illes Columbretes ha organitzat juntament amb l'Unitat de Fotografia de la Universitat Jaume I, una mostra de fotografies sobre les Illes. Les Columbretes, formades per una sèrie d'illots situats a 50 kilòmetres de la costa de Castelló, són l'arxipèlag més singular de la Comunitat Valenciana i un dels xicotets espais insulars de major interès ecològic de la Mediterrània.

Manuel Boix,
Obra gràfica
i impresa

27 de febrer
- 3 de maig 2009

Esta mostra antològica de l'obra gràfica i impresa de Manuel Boix arriba a la ciutat de Benicarló avalada pels èxits de crítica i de públic rebuts arran de les exposicions homònimes presentades al Centre del Carme-Museu de Belles Arts de València, el 2006; a la Llotja del Peix d'Alacant, el 2007; al Mainzer Rathaus-Foyer de Magúncia (Alemanya) i en el Couvent des Minimes de Perpinyà (França), ambdós el 2008. Produïda en el seu dia pel Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana en connivència amb la Direcció General de Patrimoni Cultural de la Generalitat Valenciana, la que ara es pot veure a l'antic Convent de Sant Francesc de Benicarló suposa una actualització de l'obra boixiana, ja que —a més dels originals dels seus últims cartells per a la pel·lícula Las alas de la vida, per a la celebració dels 25 anys de l'Orfeó Navarro Reverter i per al VIII Centenari del Naixement del Rei Jaume I: Tractat d'Almíra, i de portades de llibres editats este mateix any 2009, com ara Biografies parcials. Els anys setanta— en les sales del MUCBE es penjaran per primera vegada les seues últimes realitzacions serigràfiques Rostre que inicia la desfiguració II i Mart, ratlla a ratlla —emmarcades en El rostre, sèrie en la que treballa actualment.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medio Ambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medio Ambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND

Responsible Care
Compromiso de Progreso

RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano de la Química (ACC) en los Estados Unidos y otros entornos en varios países.
© Marca registrada, Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones Innovadoras • Equipo Global

La secció de tanques de la Selecció Espanyola d'Atletisme van visitar Benicarló

text i foto REDACCIÓ

Els 35 integrants de la secció de tanques de la Selecció Espanyola d'Atletisme van visitar l'Ajuntament de Benicarló, on els va rebre l'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo. Els atletes entrenaven uns dies a les instal·lacions esportives de la ciutat, sobretot en vistes al Campionat del Món de Berlín que tindrà lloc el proper mes d'agost.

A la recepció van estar presents el coordinador de l'equip, Jesús Álvarez, el regidor d'Esports, Ximo Pérez, i diversos membres de la Corporació Municipal. Álvarez i Domingo van intercanviar regals i tant l'alcalde com el regidor agraïren a la Federació d'Atletisme haver seleccionat Benicarló per fer aquesta concentració. També van assenyalar la importància d'aquestes trobades, sobretot per la influència positiva que poden tindre en els esportistes benicarlandos que estan començant i també en l'esport escolar en general.

L'atleta Jackson Quiñonez va estar un dels més sol·licitats en la recepció. Cal recordar que té el rècord d'Espanya de 110 metres tanques a l'aire lliure amb una marca de 13.33 segons i també té el rècord d'Espanya de 60 metres tanques en pista coberta amb un temps de 7.56 segons. A l'acte també van estar presents altres atletes destacats com ara José María Romera (400 metres tanques) o Iván Rodríguez Ramallo (400 metres tanques). Tots tres estaran previsiblement al Campionat del Món de Berlín.

El Club Bolas y Bochas de Benicarló als campionats d'Espanya

text i foto REDACCIÓ

El cap de setmana del 4 i 5 d'abril es va celebrar a Sant Vicent del Raspeig la fase prèvia als Campionats d'Espanya de Petanca, en la seua modalitat de *tripletas*, en la qual va participar el club *Bolas y Bochas* de Benicarló amb dues *tripletas* formades per José Carlos, Felipe i José Miguel, sèniors de segona categoria, els quals, després de disputar-se totes les partides, van aconseguir el subcampionat, guanyant així una plaça per als nacionals. En categoria femenina van participar Manolo, Erika i Virginia, que es van quedar a l'última ronda. Un nou èxit del club benicarlando que al llarg de la present temporada ja han aconseguit dues representacions en els Campionats d'Espanya. Ara només els resta la fase autonòmica de tir, a la qual es presentaran Erika i Virginia Domínguez, diumenge 19 a Benidorm.

"Aquest CSI també es prestarà servei a municipis com Peníscola i Càlig"

ve de la p gina anterior

El Centre de Salut Integrat de Benicarló, ubicat al carrer Boters, té un pressupost de 2,3 milions d'euros i comptarà, inicialment, amb els mateixos 13 metges de família i quatre pediatres, a més de 14 infermeres, quatre fisioterapeutes, una llevadora, un odontòleg, un higienista dental, un treballador social, quatre auxiliars d'infermeria, 9 auxiliars administratius i cinc zeladors. Inicialment el conseller Serafín Castellano va anunciar 3,2 milions d'euros però ara sembla que la despesa del Consell serà gairebé un 30 per cent menys. Alguna cosa malament hauré fet en aquestos anys!

Però encara hi ha un altre aspecte a considerar, i és que amb aquest CSI també es prestarà servei a municipis com Peníscola i Càlig, amb una població total de 39.000 persones.

La cosa no millora

Els metges amb els que ha conversat amb La Veu de Benicarló, han valorat la situació en que quedarà el centre de salut una vegada construït si és real que es manté el nombre anunciat de metges. "La idea era que s'incorporaren nous metges, però veiem que no es parla de més. Els metges superem el compromís de la Conselleria de no disposar de més de 1.800 pacients per metge, quan el límit està en 1.500 permetent-se una desviació de fins el 20 per cent que sobrepassem", expliquen.

Tampoc s'ha donat una resposta decidida de reforçament del sistema públic amb nous metges que assumirien el cup excedent. Tan sols es destinen a l'arribada de turisme o gent sense

Encara no hi havia CSI i telefònica i ONO ja tenien els seus terminals preparats. Això sí és eficiència.

cites i urgències però no per a reduir els pacients per metge i les llistes d'espera. "De cara a l'estiu tampoc hi ha previsió de res. Fa dos anys, i aquest serà el tercer, que no hi ha metges per als desplaçats. Els metges s'han

d'anar fent les substitucions els uns als altres i si falla un metge son els altres qui eixuguen part dels seus pacients". Després de tants anys la situació no és tant bona com alguns pinten.

LA BANDA JUVENIL "CIUTAT DE BENICARLÓ" CELEBRA EL TRADICIONAL CONCERT DE RAMS

text REDACCIÓ

Com ve sent habitual des de la dècada de 1960, l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" va oferir en la Plaça de Sant Joan el seu tradicional Concert de Diumenge de Rams.

En aquesta ocasió, la Banda Juvenil de l'entitat va d'oferir aquesta audició en un dia on l'assolellat temps va contribuir a destacar la gran interpretació que van oferir els més joves músics de la pedrera benicarlanda. El programa va estar format per obres de gran diversitat d'estils i va ser acollit pel nombrós públic que omplia la plaça amb perllongats aplaudiments.

La primera peça en interpretar-se va ser una selecció de temes de la coneguda banda sonora *Gladiator*. Li va seguir *Covadonga*, preludi asturià d'Emilio Cebrián Ruiz i *La Storia*, composició de Jacob de Haan. La segona part es va iniciar amb el poema líric *Una Nit a Granada*, d'Emilio Cebrián. Les dues últimes obres del concert, de caràcter més festiu, van contribuir a enaltir encara més una gran interpretació de la Banda Juvenil: *Trombons Braus*, de Edmund Löffler i *Copacabana*, de Barry Manilow. El públic va sol·licitar dels músics un bis que va ser correspost pel director, Pablo Anglés, repetint l'obra *Trombons Braus* en la qual 6 trombonistes de la Banda van lluir les seves aptituds en aquesta senzilla i alegre peça del repertori ofert.

Com ve sent habitual en cada concert de la Banda Juvenil, es van incorporar per a aquesta ocasió 6 nous músics (Paula Serrat i Lucía Jiménez al clarinet, Paula Ferrer i Iván Estupiñá al trombó i Joan Fernández i Alexis Masip a la percussió) provinents de l'Escola de Música, que serveix de viver principal per a nodrir la secció com pas previ a la seva posterior incorporació a la Banda "Ciutat de Benicarló".

La funció formativa de la Banda Juvenil i la seva renovació constant continua a molt ritme sense baixar l'excel·lent nivell que demostra en cada concert i que va poder constatar obtenint els màxims guardons en l'any 2007 en la seva primera participació en un Concurs Internacional de Bandes, el celebrat en la ciutat italiana de Sinnai.

**Tota l'actualitat
a un sol clic de distància**

**Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà**

La informació que es multiplica

www.3x4.info

UN MALSON

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Quan aquestes lletres veuran la llum, ja farà gairebé un parell de setmanes que el Benicarló ha jugat el seu darrer partit de lliga, amb la qual cosa tot allò de notícia o informació que pugua tindre aquesta pàgina és un pur sarcasme i una autèntica fotesa i falta de respecte cap als presumptes lectors. A més a més, es pot dir que aquesta pàgina, per se, és una estafa informativament parlant. Però tot això només té un responsable que no és altre que el tirà explotador amo d'aquesta revista, que també atesora el dubtós honor de ser la reencarnació del darrer esclavista de Luisiana.

Ara mateix jo em pregunto que a qui li pot interessar una cosa que va passar fa tant de temps, de la mateixa manera que ja tothom que estiga una mica interessat ja sap que el CDB va perdre per dos a zero davant un dels equips que aspiren a jugar la promoció per a militar la propera temporada a una lliga de caire estatal. Però cal dir que els nostres van caure amb dignitat, i amb la cara ben alta. No només van arribar a la mitja part amb empat a zero, sinó que en començar la segona, van estavellar una pilota la pal que hagués pogut canviar el destí del partit. Total, que l'àrbitre ens va expulsar Kamal per una entrada una mica sobrada de força, i a Domingo perquè se'n va passar de raons amb l'encarregat de mantindre l'ordre i la disciplina dins del camp. També m'han contat que van anar un parell de jugadors del juvenil i que fins i tot algun d'ells no va jugar. Per cert, ara que parlo del juvenil, l'altre dia em vaig despertar a mitja nit perquè vaig tenir un malson que em va desvetllar. Resulta que aquest any el juvenil del CDB l'havien agafat una sèrie de persones que no tenien vinculació

amb el club. Aquestes persones es van veure obligades a agafar les regnes d'aquest equip perquè l'alternativa era la desaparició de l'equip. El somni continuava per uns passadissos foscos, carregats de nits de vigília i actituds descarades que jo no acabava de comprendre. També se'm van aparèixer unes panxes immenses i moltes llaunes de cervesa buides. La veritat és que m'ho estava passant molt malament, perquè la mahou anava que volava i em perseguia i jo no podia desfer-me'n. Sempre hi havia una descomunal panxa que em barrava el pas i que parlava per boca del melic, però jo no podia entendre el que deia. Quan ja pensava que havia passat tot, vaig sentir les veus de dos assenyats i infalibles homes de futbol que feien escarni de la penosa situació i resultats de l'equip juvenil dirigint-se a un dels seus jugadors. No vaig reconèixer ningú perquè de la panxa parladora sortien disparades llaunes buides de mahou que queien al meu voltant. Entre les brofegades que vaig entendre enmig del soroll, algú va parlar de no sé què d'un rècord guines per les golejades que es veu que reben amb molta freqüència. Mentre un furgava a la nafra de la desgràcia aliena, l'altre somreia i assentia amb un to rifaire. Per

més que ho he intentat, no puc recordar res més del malson que em va tindre tota la resta de nit despert pensant que què passava amb l'equip juvenil i si era cert tot allò que entre somnis havia viscut. Però vaig decidir no comprovar res i passar del tema, perquè ja se sap que l'olor de la femta és directament proporcional al ritme i cadència de la seua manipulació. Així que he decidit que correré un vel i deixaré acabar la temporada per vore si no tinc més malsons sobre el juvenil i tot acaba d'una vegada.

Per cert, que els dos equips de la cua de la classificació també van perdre. En canvi, el Sant Rafel va treure un empat davant el San Jorge que l'apropa una mica més al CDB. Ja veurem si nosaltres podem fer el mateix perquè aquest diumenge juguem contra l'etern aspirant a aspirant a jugar la promoció. Però ja se sap que un sant sempre té més força que un que només té l'accento religioso com nosaltres. Confio que aquesta passada setmana els nostres confreres hauran resat tant i amb tanta devoció posant tan bé l'accent que el que mana al cel haurà dit a Sant Jordi que no tinga tanta gola i que si a Rafel li va cedir un punt, també ho pot fer als del poble de l'accent i dels bombos.

La francesa Alix Collombon i l'espanyol Marc Giner s'imposaren en el III Torneig Internacional Júnior de Benicarló

text REDACCIÓ

Al llarg de tota la primera setmana d'abril s'ha vingut disputant a les instal·lacions del Club Tennis Benicarló el III Torneig Internacional Júnior de Tennis.

Tot amb pluja en diversos dies, que va obligar als tennistes a apurar totes les hores possibles perquè es poguessin disputar les finals en els dies previstos. La francesa Alex Collombon i l'espanyol Marc Giner van guanyar les finals, amb el mèrit afegit d'arribar al quadre final des de la prèvia. Les finals individuals es disputaren diumenge al matí a les deu del matí. La final femenina entre Alix Collombon i l'espanyola Garbine Muguruza, que participà amb una *wild card*. Una final molt disputada amb una primera mànega on ambdues tennistes es van mantenir fermes amb els seus serveis, sent el més disputat el cinquè on Muguruza va salvar tres *set balls*, i on dos jocs més tard va veure com la francesa s'apuntava el primer set per 7-5. El segon set va començar amb trencament mutu de servei, seguint el partit molt competitiu, especialment el sisè joc on l'espanyola va salvar dos *breaks*; en el vuitè va cedir el servei amb una doble falta i al següent la francesa es va emportar el matx a la segona bola de partit per 6-3. La final masculina va decebre en part als afeccionats, ja que el croata Antonio Lupieri, quart cap de sèrie, no va estar a l'altura de l'espanyol Marc Giner, que es va classificar al quadre després de jugar la prèvia, però demostrant un joc molt solvent, amb un revés molt perillós, a una mà, que li va permetre la seua marxa els quatre primers jocs. Després del 4-1 es va veure el joc més disputat, apuntant-se'l Marc, i rematant la feina en el primer *set ball*,

enduent-se la primera mànega. La segona va començar amb major força per part del croata, però el primer punt el va aconseguir Marc amb una espectacular deixada, per trencar el servei del seu rival al quart joc i guanyar el següent per a col·locar-se amb 4-1. Ací es va dormir un poc l'espanyol i el croata es va ficar en el partit al guanyar dos jocs seguits, però la pressió li va poder i amb una doble falta Marc va tenir el seu servei per a guanyar el partit, això sí, a la quarta bola de partit. El dissabte es van disputar les finals de dobles. En la femenina l'espanyola Carolina García i la francesa Charlene Seateun, es van imposar per 6-2 i 6-3 a la bielorrusa Iлона Kremen i la portuguesa Patrícia Martins. En la final masculina els croates Antonio Lupieri i Mati Pavic es van imposar per 7-5 i 6-3 al suís Lucca Margaroli i l'italià Andrea Patracchini.

CAMPEONATO COMUNIDAD VALENCIANA MOTOCROSS
19 ABRIL 2009
 Circuito Ciudad de Benicarló (Partida Cubas)

ORGANIZA
 Motoclub Benicarló
 Federación Valenciana de Motociclismo
 Ajuntament de Benicarló - Regidoria d'Esports

HORARIOS
 A partir de las 10.00 h.
 Inicio de los entrenamientos,
 para MX1, MX2 y 65 c.c.

A partir de las 11.00 h. aprox.
 Inicio de la carrera

MULTIOPTICAS BARREDA

BATA, S.L.
 C/VALENCIA 14 13025
 Benicarló y Pineda
 www.bata.es

TRANSPORTES MARZAL S.L.
 C/VALENCIA 14 13025
 Benicarló y Pineda
 www.marzal.es

Caixa Benicarló

Els capellans de Benicarló realitzen funcions de guia turística davant la demanda dels visitants

text REDACCIÓ

L'horari d'obertura al públic de l'Oficina de Turisme de Benicarló continua despertant nombroses queixes. Les més recents fan referència a la passada edició de les Falles, quan el punt d'informació turística va romandre tancat durant els dies de màxima afluència de visitants a la ciutat. Els responsables de l'oficina, es trobaven representat el municipi en una fira de turisme i les portes van romandre tancades durant tot el cap de setmana. Un dels propietaris d'un comerç proper a l'oficina, lamentava la situació "perquè molta gent venia a nosaltres a preguntar-nos si sabíem quan estava oberta".

Els turistes reclamaven informació sobre el municipi i, especialment, sobre els festejos fallers "i al final vam ser nosaltres els que vam haver de fer de guies de la ciutat". No és la primera vegada que Benicarló rep queixes sobre l'horari d'obertura de l'oficina de turisme, que durant els caps de setmana roman tancada. Tan sols durant el període estival es reforça la plantilla de les instal·lacions i s'obre altre punt d'informació en la Platja del Morrongo. En aquests moments l'oficina compta amb una persona per atendre les instal·lacions.

Aquestes reclamacions no són les úniques que es fan a la regidoria de Turisme del municipi. Recentment els rectors de Sant Bertomeu reclamaven l'ajuda municipal per poder plantar cara a la creixent demanda turística de visites guiades al temple. L'església, un edifici del segle XVIII que recentment va ser declarat Bé d'Interès Cultural, va iniciar de forma experimental l'obertura de portes el passat estiu gràcies a la mediació de la Taula del Sénia. Un dels assistents al curs de formació de Turisme, va realitzar les seves pràctiques oferint el servei "i ara ens trobem amb que cada vegada més gent, ho reclama". Els rectors s'han vist desbordats per la demanda, que en tan sols un any, ha aconseguit superar les vuit mil persones. Davant la impossibilitat d'allargar el període de pràctiques del guia "som nosaltres els que ens hem de fer càrrec de les visites guiades, explicant la Història del temple. Els rectors s'alternen per tal d'atendre la

demanda "que ens arriba a través de cridades telefòniques de grups de turistes que demanen concertar una visita". I entre missa i confessió, muden els seus hàbits de capellans pels de guia turística.

Així les coses, Mosén Carlos ha elevat una petició pública a la regidoria de Turisme "perquè ens ajude a potenciar aquest recurs turístic del municipi, que tant bé ens faria reciprocament". Des de la parròquia es proposa la prestació del servei per part de l'ajuntament mitjançant la contractació d'un guia de l'edifici. En l'actualitat, Benicarló no disposa d'aquest tipus de servei, que durant la realització de les pràctiques de l'estudiant de la Taula del Sénia va tenir gran acceptació. "Es tractaria que la mateixa persona que fa les visites guiades pel poble, s'acostés amb el grup fins a l'església", proposen. Així, cadascun podria tornar a ocupar el ja que ha triat en aquesta vida: els capellans tornarien a ser capellans i els guies turístics, a ensenyar els recursos turístics del municipi.

DE BON GUST

Detalls per events socials
 embotits de la comarca
 Croquetes de Morella
 Productes valencians
 20 espanyoles
 Patés, foies
 Mermelades

Local 32 Benicarló Centro
 T. 964 47 47 62

DE BON GUST
 VINOS I PRODUCTES GOURMET

Benihort estrena borses i etiquetes

text REDACCIÓ

Benihort estrena imatge. Aquest dilluns 6 d'abril s'han començat a comercialitzar amb una nova etiqueta els envasos de 5 i 2 litres d'oli d'oliva verge. Però també hi ha novetats en les borses de plàstic de la cooperativa benicarlanda, que renoven el seu disseny.

La nova etiqueta de l'oli Benihort ha corregut a càrrec de la dissenyadora benicarlanda Maite Vilamalla, qui utilitzant els colors verd i negre, i basant-se en el logotip del servei d'almazara de l'empresa, ha portat a terme la creació. El nou etiquetatge apareix només en els envasos d'oli de major capacitat, és a dir, els de 5 i 2 litres, però ja s'està treballant en incorporar també un nou etiquetatge en les ampolles de cristall de 250 i 500 ml.

Conferència:

La saga de la família del Marquès de Benicarló

Conferenciant: **Christian Colón Fibla**

Lloc: **Seu de la Penya Setrill Divendres, 17 d'abril de 2009**

Hora: **20'30 del vespre.**

Foto!

"UNA VEGADA MÉS, ES DEMOSTRA EL POC CIVISME D'ALGUNS CIUTADANS TOT APARCANT ELS COTXES EN LLOCS ON PASSEN ELS VIANANTS. QUÈ S'HA DE FER?"

4/04/09 Foto: **César Isaza**

laveubenicarlo@terra.es

Teatro de Guardia presenta

CHICAGO

asesinato, ambición, corrupción, manipulación, adulterio, traición...

Auditorio de Benicarló - Abril 2009

Sábado 11 y domingo 12.- 22.30h.

Lunes 13.- 19h.

Jueves 16, viernes 17 y sábado 18.- 22.30h.

Domingo 19.- 19h.

Un nuevo musical producido por la Escuela de Teatro l'Escenari

El Benicarló aeroport Castelló ho va donar tot però va acabar ensopegant amb els "pimentoneros"

text VICENT FERRER

1 BENICARLO AC: Leandro, Vadillo, Isco, Fali, Lolo; cinc inicial; Valença, Dani Salgado, Genaro i Xapa, Jordi Lledó.

2 EL POZO MURCIA: Juanjo, Marcelo, Vinicius, Wilde, Kike; cinc inicial; Alvaro, Raúl, Mauricio, Saúl y Pedreño.

ARBITRES: Rubio Fajardo (Aragó) y Sanzol Goñi (Navarra). Mostraren tarja groga als locals Vadillo i Xapa; als visitants Kike, Raúl i Alvaro.

GOLS: 0-1 min. 4, Wilde. 0-2 min. 19, Pedreño. 1-2 min. 40, Valença.

INCIDÈNCIES: Uos 1800 espectadors al municipal benicarlando. Partit oferit per Teledeporte.

No va poder ser i malgrat la lluita total dels jugadors del Benicarló Aeroport Castelló van cedir els tres punts davant El Pozo Murcia, que amb molt d'ofici va aconseguir guanyar un partit on els locals van merèixer com a mínim l'empat, però no era la nit del conjunt cadufero tot i donar la cara al llarg dels quaranta minuts.

El Pozo Murcia va saber aprofitar una errada de recepció de Fali per recuperar el baló i amb Leandro avançat aconseguir així obrir el marcador. Un gol afortunat, però que no va canviar la forma de jugar dels benicarlandos, que van passar a dominar el partit davant un rival que els deixava moure el baló, però no deixava buits per on poder sorprendre

a Juanjo. Potser la millor oportunitat dels locals arribava després d'una jugada de Dani Salgado que Isco va rematar al pal. Els jugadors locals van veure com passaven els minuts sense poder empatar el partit, mentre que els visitants quan tenien el baló en el seu poder tocaven i tocaven fent estèrils els intents per recuperar. Ni amb les cinc faltes en contra va canviar El Pozo la seua forma de defensar i quan tot semblava que s'aniria al descans amb avantatge mínima el recent entrat Pedreño va marcar el segon gol que va deixar tocat al conjunt benicarlando, que encara va tenir una oportunitat amb un dur tir de Valença que Juanjo va traure a corner. Després del descans el Benicarló va dur el pes del partit però va seguir amb poca fortuna, ja que una rematada de Valença es va estavellar en el travesser i altra de Leandro que Juanjo va traure a corner. Miki va moure el banc per a cercar la màxima intensitat física dels seus jugadors, però ni així, doncs els murcians es defensaven amb ordre i a la mínima eixien ràpids a la contra amb perill, ja que en meta local també va haver de treballar a fons en diverses ocasions. Els minuts anaven passant sense que es moguera el marcador, amb els locals cada vegada més desesperats per veure que el seu treball no es traduïa en gol, el que als jugadors de l'equip murcià els permetia jugar cada vegada més tranquils. Als 32 Saúl rematava al pal i a la jugada següent Vadillo fallava amb el meta venut. Un minut més tard el capità benicarlando estavellava el baló en el travesser i botava a la ratlla. El Benicarló amb el suport del seu públic ho va intentar tot, però no era la seua nit, malgrat insistir Leandro com cinquè atacant. En els últims el menuts Isco va sortir com a porter-jugador. Faltant 16 segons Valença marcà el gol local, sense temps per a més.

Vuit mínimes autonòmiques més. Continua la il·lusió.

text i fotos REDACCIÓ

El Club Natació Benicarló va aconseguir 8 noves mínimes autonòmiques en les disciplines dels 400 m estils i 400 m lliures en la categoria promeses assegurant així la seua participació en els grans esdeveniments de la Natació.

Este passat cap de setmana es va celebrar la 6a jornada de la Lliga de Promeses a la piscina provincial de Castelló on es van donar cita els equips de la província i entre ells el CN Benicarló. 8 noves mínimes autonòmiques, fruit de l'esforç diari, va ser el nou èxit d'estos joves nadadors i nadadores demostrant una gran qualitat en l'aigua així com una imatge d'equip molt competitiu.

Equip femení

Novament les germanes Sorando van marcar els millors cronos i amb ells les noves mínimes autonòmiques en unes espectaculars carreres.

400 m estils (1999)- Nerea Sorando 6:13 (mínima autonòmica); Irene Sorando 6:17 (mínima autonòmica); Marta i Sara.

400 m lliures (1999)- Virginia 7:33; Claudia i Cristina.

400 m lliures (1998)- Noemí 6:03; Gisèle 6:04; Nicole 6:10; Carla, Vanesa i Ana.

400 m lliures (1997)- Nerea Sorando 5:24 (mínima autonòmica); Irene Sorando 5:30 (mínima autonòmica); Marta i Sara.

200 m lliures (2000)- Esther 3:21; Ariadna 3:33; Gema 4:02.

Equip masculí

En la disciplina masculina Adrian, José Julián, David i Juan Diego van ser els destacats aconseguint unes mínimes autonòmiques importantíssimes per poder així participar en les noves edicions i aconseguir nous triomfs.

400 m estils (1996)- Adrian Adell 6:08 (mínima autonòmica) i Marc.

400 m lliures (1998)- Arnau 6:44; Javi, Enrique i Ferrán.

400 m lliures (1997)- José Julián Jaén 5:36 (mínima autonòmica); Juan Diego Ruiz 5:38 (mínima autonòmica); David Valdearcos 5:40 (mínima autonòmica); Mario i Josep.

400 m lliures (1996)- Adri 5:25; Marc 5:45; Franc.

200 m lliures (1999)- Didac 3:05; Marc i David.

Ja per equips de relleus, gran qualitat aportada pels 8 components de l'equip mixt 8x50 lliures amb un crono de 5:18 i compost en esta ocasió per Esther, David, Claudia, Arnau, Gisèle, José Julián, Nerea i Adri.

El proper Dissabte 2 de Maig de 2009 se celebrarà a la piscina municipal de Benicarló el X Trofeu Ciutat de Benicarló en dos sessions de matí a les 10:30 hores i vesprada 17:00 hores participant la categoria masculina 98-99 i la femenina 99-00 Benjamins. Cada nadador inscrit podrà disputar un màxim de 4 proves. Es realitzarà una classificació en cada una de les proves individual i relleus, per clubs masculí i femení, medalles als tres primers classificats per prova, trofeu al millor club masculí i femení, a la millor marca i obsequis a cada club participant.

Experiment Moreres

text ROBESPIERRE

Deu ser el carrer que més maldecaps ha donat als regidors de transit dels nostre poble. Ha passat de ser un simple rodamón, amb més clots que un circuit de motocròs, a convertir-se en la gran avinguda d'accés al nostre poble, amb els clots igual, per acabar, sense pena ni glòria, el seus dies tancat i barrat, de qualsevol manera, perquè el regidor del ram o el cap de policia no saben que fer amb ell. Suposo que de seguida haureu endevinat de que estic parlant, del carrer Moreres.

Kuen-ka, allà pels anys que va ser regidor de policia, no va saber que fer amb ell i fa poc li va costar el cap al regidor Soriano fins envair-lo a la tranquil·litat dels cementiris. Certament, aquest carrer trau el "millor" de cadascun o, si més no, la seua vena més incompetent. I així ha arribat el dia que el nou regidor Marzal, que no s'ha caracteritzat mai per les seus llums, precisament, s'ha tret ara, de sobte, una idea, genial, com ell mateix, tancant-lo a cal i canto, de manera xapussera, i fer l'accés al centre del poble, des d'una avinguda ràpida com és la de Catalunya cap a una línia d'embussos d'allò més enrevessada.

Mireu, si el passar per la rotonda de les monges quan només havies de tocar-la per un lateral (el que donava a la pista jardí), perquè allà està la sortida d'una escola on la gent, amb el vist-i-plau dels policies municipals que no fan res veient com la gent aparca allà per on els surt dels pebrots, era de per si una odissea, ara, per com l'han acabat de deixar i pel trajecte que t'obliguen a fer per entrar al poble, simplement és... un calvari, una bogeria en tota regla.

Arribes a ella tal qual un embut, t'obliguen a voltar-la, vulgues o no, per enviar-te Méndez Núñez avall i fer-te girar per la prolongació del carrer Joan XXIII per acabar dincorporar-te al carrer la mar, si vols entrar al centre del poble. I és que eixe trajecte, més si el fas en hora punta, és per ficar dels nervis els més pintats. I si damunt la senyalització és tan bona, que ni es veu, ni s'enten, i provoca enganys als conductor, doncs la cosa és per ficar-se les mans al cap.

El pal indicador que han ficat és tan gran, tan gran, que ni és veu, tan clar, tan clar que no s'entén i, com no indica que si segueixes recte no hi ha sortida, el merder i l'empenyamenta estan servits.

Mireu si la cosa arriba ha estar xapusserament mal feta que un fum de cotxes continuen com abans, anant cap el carrer Moreres per entrar al centre del poble, fins que es troben, de sobte, les tanques que li barren l'accés al carrer, havent de

La Guillotina

fer les mil i una maniobres, entre pilones i illetes, per poder sortir-se'n d'aquell embut on els han enviat. Això, si abans no t'has pegat una bona topada amb els pals de ferro que barren el pas d'accés al carrer Moreres amb una pilona o amb algun altre vehicle. I tot per no estar senyalitzat correctament.

Tan costava ficar un rètol ben gran, no la merdeta que han ficat, que indicara ben correctament els accessos i que, a més, també indicara que el carrer Moreres està tancat i quesi segueixes recte només pots accedir al "superaparcament" de la pista jardí?

I és que cal ser soques, però que molt soques, per fer les coses així de rematadament malament.

Mireu, dos idees. La primera, tornar el trànsit a la seua forma inicial i més natural, Pius XII en sentit Peníscola, com a prolongació de l'avinguda Catalunya. La segona, si és vol mantenir la mateixa direcció d'ara, habilitar el carrer Doctor Ferran de doble sentit, aparcant només a una banda i senyalitzar correctament el tancament del carrer Moreres.

Està clar que no faran ni una cosa ni l'altra i continuaran embolicant el trànsit, de per si caòtic, però encara pitjor, d'aqueixa zona. Tot per no assumir que ellsno s'erren maii.

Per intentar-ho que no quede. Tot i que aquesta gent del PP, ficats a fer les coses malament, ni a posta. Una mica rucs deuen ser.

Benicarló orientarà ara la promoció de la seua gastronomia cap al polp

text i foto REDACCIÓ

A la localitat són diversos els pescadors que extrauen diàriament centenars de polps de roca. Les jornades gastronòmiques tindran lloc de l'11 al 27 de setembre

El Consistori de Benicarló promocionarà a partir de setembre la cuina del polp de roca. A la localitat són diverses les embarcacions dedicades a l'extracció del polp que subministren als mercats un volum destacable. La pesca tradicional no esportiva a Benicarló es realitza en llargues fileres de recipients unides per fils i fixades mitjançant dues boies que són extreïdes diàriament pels pescadors. Els pescadors de Benicarló historicament han utilitzat cadufts —els recipients de fang que s'utilitzen en les sínies per a moure l'aigua— fabricats a Traiguera. En Benicarló el cadufé és a més el gentilici popular dels benicarlondos, també cridats caduferos pel fet del seu ús en les quasi 400 sínies que va arribar a tenir a la seua localitat i a l'ús en la pesca.

L'edil de Turisme, Mamen Iruretagoyena, va explicar que les jornades es realitzaran de l'11 al 27 de setembre pròxim i podran participar tots els establiments de

l'associació de restauradors de Benicarló, en la qual es troben integrats a més socis de Peníscola i Vinaròs. “En jornades gastronòmiques està tot inventat i el polp es comercialitza i ofereix en restaurants de mil maneres, guisat, amb creïlles, amb all-i-oli o en la seua tinta però es tractava de donar-li la seua importància i forma de jornada perquè, igual que amb la carxofa, puguen beneficiar-se els restaurants i els seus clients en forma de carpaccios, arrossos o la gallega. El polp d'ací sempre ix meravellosament bé”, va indicar l'edil.

Benicarló, ciutat seleccionada per optar als Plans de Competitivitat Turística

text REDACCIÓ

Benicarló va presentar la candidatura conjuntament amb Peníscola i ara haurà d'esperar la decisió definitiva de la Secretaria d'Estat de Turisme.

La proposta conjunta de les dos ciutats es va fonamentar en la possibilitat de desenvolupar el producte turístic nàutic i aprofitar així els esforços de les dos destinacions, que tenen una mateixa especialització arran de la creació de l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola.

El programa d'actuacions que preveu la candidatura, recolzat totalment per les associacions empresarials de la zona, inclou actuacions com la promoció del producte nàutic o la creació d'oferta turística complementària de qualitat, basada en criteris com la diferenciació, la sostenibilitat i la rendibilitat. De fet, els criteris d'avaluació i selecció dels Plans de Competitivitat valoren aspectes com la competitivitat, la sostenibilitat, l'accessibilitat o l'aposta per combatre l'estacionalitat.

Agenda Dijous 23, Dia del Llibre

09.00 h **XIV Setmana del Llibre.** I posa'm un llibre també. Inici de la campanya de promoció de llibres publicats per l'Ajuntament. Mercat.

18.00 h **XIV Setmana del Llibre.** Lliurament de premis del XXIV Concurs de Contes Carmen Segura. Centre Cultural Convent de Sant Francesc.

19.00 h **Calendari Social.** Abril: Mes de la dependència. Xerrada informativa sobre la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. Centre del Voluntariat (C. de Sant Francesc, 94)

22.30 h **Temporada de Teatre de Primavera.** Representació de l'obra Moby Disc, a càrrec de L'Horta Teatre amb Alfred Picó. Espectacle en valencià. Preu: 5€.

ve de la pàgina anterior

Més els val que s'ho facen mirar. Almenys l'ortografia, perquè s'entén cada cosa..

Castelló cultural

Tan oblidats estem, que fins a Castelló Cultural ens deixa de costat. Aquest organisme 'va sembrar' d'expositors la nostra ciutat, amb la sana intenció de publicitar els seus esdeveniments culturals. Però sembla que després... se n'haja oblidat. I és que a hores d'ara encara està penjada la programació del 2008. O deu ser que no hi ha programació? O n'hi ha tan poca que s'avergonyeixen d'ella. El cas és que, ara per ara, els xirimbolos de Castelló Cultural només serveixen per una cosa, que els gossos alcen la poteta i... ja ens entenen vostès.

Misteri descobert

Recorden que fa unes setmanes ja ho vam dir que no enteníem això de tenir la caseta turística tancada i barrada? Doncs, ja hem descobert la raó. Així, aquesta moderna Oficina de Turisme va estar tancada en Falles perquè el titular de la plaça estava complint amb les seues obligacions en una fira de Turisme. I a ningú se li va ocórrer contractar a una persona a temps parcial per a prestar aqueix servei durant la setmana fallera. Senyora Irureta, de turisme, si apostem per la promoció turística ho fem de debò. De poc ens val promocionar-nos per fires i altres esdeveniments si després els turistes arriben a la ciutat i es troben que ningú els atén. Menuda promoció i quines ganes de gastar-se els diners per a res. Suposem que deu ser devota de Santo Tomás: “si no lo veo, no lo creo”. I com va estar tota la setmana fallera de vacances en altre poble que no és Benicarló, no va veure als pobres turistes donant tombs a la recerca d'informació. I clar, per molt que ara diguem nosaltres, doncs no ho sap.

Costes

De bona font, directament de les altes instàncies, els tafaners han pogut saber que es pot embolicar i grossa. Algú, i no diem qui, —llija's el paràgraf de dalt— ha donat permís verbal per a muntar un quiosquet a la platja de la Mar Xica. Altres, —llija's ministeri— diuen que enguany no es donaran permisos per a instal·lar aquest tipus d'establiments. Per parts. L'adjudicació de l'explotació d'aquests espais del litoral es fa mitjançant concurs públic, en el qual els interessats presenten les seues propostes al consistori. Que nosaltres sapiguem, encara no s'ha convocat perquè Costes encara no ha obert el termini de presentació de propostes i, aleshores, com és que ja n'hi ha un servint menjars i sopars? A més, quan es convoca, qualsevol es pot presentar. Què passa si, per exemple, els tafaners presentem una oferta més apetitosa que els actuals propietaris? Els faran tancar perquè es fiquen els que obtinguen la llicència? I encara diríem més, el concurs públic sempre inclou també els quiosquets de la platja del Morrongo i la de la Caracola. Algú els ha dit que ja poden muntar? Greuge comparatiu? El que hem dit. S'embolcarà la troca que farà por.

A pagar

Segons sembla això de la falta de quartos a Cultura és més seriosa del que pareix. Els tafaners, en una d'aquelles parades d'orella que fem prou sovint, ens hem assabentat que des del nostre *il·lustríssim* han

“I la regidora de Cultura que pensa del cas...”

Ja ens imaginem que... encefalograma pla.”

començat a fer trucades a les escoles per veure que els pareixeria que els xiquets pagaren, uns tres euros, per l'activitat del teatre infantil, en anglès, que des fa anys promociona l'Ajuntament. És curiós, per actes culturals que van els xiquets i xiquetes del nostre poble, i que ha tingut tant d'èxit, no hi ha ni diners ni pressupost. Això sí, per pagar soparots i mascletades de falleros, sí. Com fan un pressupost tan acurat amb despeses... i “gastos” (ingressos sembla que no en deuen tindre), i presenten tantes factures justificatives, no n'hi ha cap problema, tindran barra lliure. I la regidora de Cultura que pensa del cas. Ja ens imaginem que... encefalograma pla.

Segrest d'informació pública?

Ha arribat el jutge Garzón al nostre poble i nosaltres sense saber-ho? I és que al web del nostre Ajuntament han desaparegut, de sobte, les actes dels plens, els decrets d'alcaldia i tota la informació referent a l'activitat municipal política. I és que davant del que corre per les espanyes d'això dels problemes en tants d'ajuntaments per allò de les corrupteles polítiques i altres, ja ens han espantat una mica. Només ens faltaria això. Tan tranquils com estàvem ací! Ai, quin iu-iu!

“Y eso es todo amigos”, que dirien els dels Looney Toons. I és que una setmana de vacances dona per a molt i que ja ens va bé als que estem tot el dia traient-li punta a totes aquestes qüestions de les que ningú vol saber-se'n res.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Canvis d'hora

Pel que sembla això de l'adaptació al nou horari és més costós del que pareix. Així, la trempera de les pilones que dona accés a la zona centre també ha patit un període d'adaptació, com si fos un viatge en avió a l'altra part del món, vaja, i així continuen alçant-se en els horaris establerts... però en els d'abans del canvi d'hora. Perquè vegeu que això del *Jet-lag* no només afecta els humans!

Canvis d'hora (i 2)

Per cert, mireu si ha afectat que els comerciants han acabat una mica tips de sortir a passar la seua targeta, perquè s'empalme i desempalme la ditxosa piona. Si abans li trobava el gustet d'encastar-se per baix als vehicles a gratcient ara, a més, també ho pot fer amb traïdoria. No, si això d'entrar a la zona de vianants ho acabaran convertint en una professió d'alt risc.

Robatori al Crist de la Mar

Fins on s'ha arribat, robar a les esglésies! Ja no és que s'emporten la misèria, perquè emportar-se els diners dels cepillos, o un ciri, o qualsevol altra cosa, ajudarà molt? Més baix sembla no poder-se caure. Al final no és el que s'emporten si no el mal que per entrar a l'església han acabat fent. Finestra trencada i porta rebentada, segons sembla, a cop de bombona de butà... per emportar-se quatre monedes. Les coses pinten molt malament quan s'arriba a aquest extrem que ni les esglésies es salven.

Faroleritis

Ja fa unes setmanes els tafaners ens vam assabentar de la malaltia que afectava les faroles del camí la

Mar i que ha acabat propiciant el seu canvi. Doncs, tot i que el tractament ha esta efectiu, les han canviat totes; els podòlegs que les han subjectat al terra, allò que es diu molta cura, molta, pels acabats, no n'han demostrat. No s'han ficat a ficar pedaços de lloses, dels que havien trencat quan les van arrencar, per tornar a plantar-les? Quatre noves lloses per substituir les trencades costaven tant? Quina manera de treballar malament. I Kuenka acabarà donant el seu vistiplau. I si no, al temps!

Capellà mosquejat

Sembla que el rector de Sant Bartomeu, *corazón de buen alma*, un altre més (com els de fa unes setmanes), esperava que a la concentració eixa, a favor de la vida, (és curiós això de fer concentracions per una cosa que és una obvietat i dubtem que hi haja algú que estiga en contra), o millor dit contra l'avortament o contra el govern (per què li diuen amor si volen dir-li sexe), estiguera ple dels mestres de l'escola privada, suposem que per allò d'omplir, però sembla que no va ser així. Devia pensar que els de l'escola pública poc cas li farien però no així els de la privada. Ai, que els de la privada concertada, o siga, de la catòlica, havien d'anar tots! I li van fallar les previsiones. Ja no és com a l'epoca de Quico que quan el capellà tocava arrebato... tots a formar. I és que els temps estan canviant!

Programa oficial de la SS

Ara que ja ha passat la Setmana Santa ja podem comentar algunes coses del Programa Oficial de la Setmana Santa que no vam acabar d'entendre massa i que, segons el nostre entendre, caldria que poliren per a propers anys. Compte, només és la nostra opinió, després, cadascú és cadascú, i ací pau i allà glòria:

A veure, què és això d'un Programa Oficial de Setmana Santa? No, si al final no distingirem una falla d'un caputxí.

I com a mostra un botó, han ficat un mantenidor. A veure eixa no és la figura típica de les falles o de les festes. Això sí, el millor que podien trobar, el més representatiu, no podia ser altre: el nostre camaleònic Mundo. Sempre ho havíem dit que aquest home arribaria lluny... Ja està comprant el seu bitllet perquè el deixen entrar al cel... el primer. I és que qui no guarda quan té, no menja quan vol!

Però, tant a ell com als del programa oficial els aconsellem que facen una mica de lectura perquè si no es poden trancar les seues bones voluntats de comprar el seu setí al cel. Així, revisant el seu programa apareixen algunes perles dignes de menció, a saber:

Dissabte Sant: "A les 12 hores XVII Trencada de l'hora a la **plaga** Sant Bartomeu...". Ja patíem pers si era la de la llagosta. Si que són una plaga aquestos dels bombos!

Diumenge 12: "processó de l'Encontre.....Acompanyaran a la Verge la **Contraria** dels Dolors". Contraria, a qui? Als de l'Esperança o als del Natzaré?

La millor. Pàgina 21. "Gloriosa y solemne procesión del Santo Entierro....". A la part de baix, una publicitat d'una funerària. Sense comentaris.

Senyora Garcia

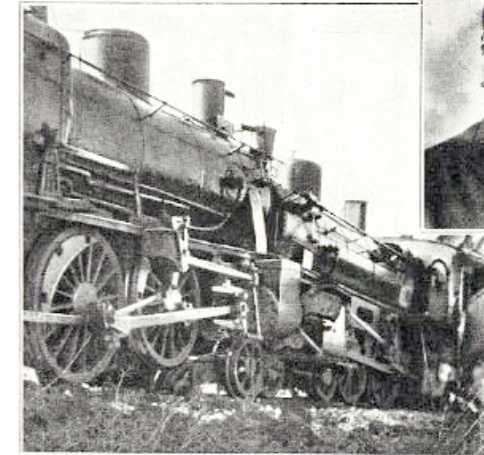
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Ja ni me'n recordava de vosté, senyora meua. Tants de dies de mones, farinoses (encara me'n queden un parell per casa, entumides i que me les hauré de sucar amb la llet als matins), menjars campestres i activitats relacionades estrictament amb les dates que ham passat que ja ni me'n recordava de La Veue de Benicarló. Mire si me n'havia oblidat d'aqueixa casa que per no tindre no tinc ni l'exemplar que hauria de comentar. Un incident (vaja, tampoc seria aquesta l'expressió) domèstic m'està duent directament a escriure tot això sense el referent al qual poder pegar-li mà per dir alguna cosa. Em va passar que vaig fregar el terra i hi vaig posar el primer que va vindre a mà per poder entrar i sortir de casa sense xafar les ultraencerades rajoles que havia deixat. No cal dir que tan higiènic paper el va fer l'últim número del seu pamflet. Tampoc no cal dir que va ser un desastre perquè aqueix paper que es gasten no eixuga i a més deixa marcades les lletres i les fotografies. Quina metàfora més bonica, veritat? No valen ni per tirar-los al terra i trepitjar-los.

Faré però una mica de memòria. Si no estic equivocat el tema de la setmana tenia a veure amb la crisi i com de malament ho està passant, per exemple, la gent que viu del sector del moble. Esgarrifós tot plegat, veritat? No goso fer cap broma al respecte. Ací, a Benicarló mateix, hi ha gent que ho està passant malament de veritat. Hi ha autèntics drames en famílies que s'han quedat a l'atur i sense perspectives de millora. Uf! Tots ens fem la mateixa pregunta. O les mateixes preguntes. Ja hem

LA CATASTROFE FERROVIARIA DE BENICARLÓ

Dr. Jose Rosaura, constructor del carrer de Benicarló a l'època, mentre el carrer estava en construcció. A l'esquerra, el carrer de Benicarló, a l'època, amb el carrer de Benicarló a l'època.

ACLARACIÓN

En el número LXXII de Nuestra Revista correspondiente al día 8 de los corrientes, y en la información que publicamos con el título de «La construcción de grandes locomotoras en Bilbao», se deslizó un error que debemos rectificar. Deslizamos que la casa constructora Babcock & Wilcox había entregado cinco días y seis locomotoras del tipo «Mas-tolentes», cuando lo cierto es que ha recibido

tocat fons? Quan tocarem fons? Quan s'acabarà això? Jo, ja ho sap vosté, sóc pessimista de mena i penso que "això" no s'acabarà mai, que ens haurem d'acostumar a viure sempre en aquesta situació d'incertesa. El nostre paisà Rafa Molina, escriptor i professor de per allà Balagué amb un blog molt recomanable al Vilaweb, té una companyia de teatre que es diu des de fa molts anys "Crisi perpètua". Doncs això, que l'autor del *Dietari del Contini* ja fa dies que ho té clar. I els altres faríem bé d'anar tenint-ho clar també.

I ja no me'n recordo de res més. Bé sí, em sona que hi havia una fotografia d'alguns empresaris benicarlondos precisament del sector de la fusta reunits amb el senyor alcalde i el senyor president de la diputació provincial, tots entratjats i somrients. Torno a repetir una dita que m'agrada molt. Això es diu enviar gossos a tapar caus. Veritat?

També me'n recordo que es parlava -mire si me'ls llijo amb

profunditat- de la nova estrena de teatre que amb tant d'èxit ve representant la companyia de Josi Ganzemmüller a l'Auditori. La veritat és que me'n recordo perquè gràcies a vostés vaig saber que feien aquest musical i dilluns passat vaig tindre l'immens gust d'anar a veure-la. Em penso que el personal encara és a temps. Val la pena.

I no sé, suposo que degueren parlar de la processó del Santo Cristo... Ah, sí, sí, també em ve al pensament que li van donar la panissola al pobre senyor rector de sant Bartomeu perquè va aprofitar l'avinentosa per furgar en el tema de l'avortament. Que què volien? Que parlara dels beneficis dels preservatius? Vinga, va, no em facen riure. Per cert, que m'ha dit un amic que ha anat a la novena que de capellans simpatitzants amb la Plataforma de Benicarló en valencià n'han vingut molt poquets. És lo que hay.

Vinga, senyora, ho deixarem estar ací. Espero que li hagen anat bé les vacances.

Sanitat... a mitges

El part sanitari sembla que, per fi, arribarà al final. Tot i que havia de ser una part normal, com el de totes les dones, es va acabar convertint en el de l'elefanta, més del doble del previst. Com diu la dita, més val tard que mai.

El problema està en que, tot i que la previsió era per bessonada, només tindrem coberta una habitació, i la resta estarà a expenses de la bona voluntat de la Conselleria de Sanitat, que si hem de fer cas d'allò dit anteriorment segurament tornarem a esperar un bon grapat d'anys per tindre-la. I com sol passar en aquest país allò que és provisional, s'acaba convertint en definitiu. I, mentre, la bessonada, patint pel poc espai que té, haurà de compartir la xicoteta habitació que els ha quedat amb els serveis per a un sol. El que no sabem que farem serà el dia que vingui tota la família, la d'ací, i la de l'estranger, que ha anat augmentant exponencialment, al contrari dels serveis que ho ha estat fent aritmèticament. Per no dir si arriba un altre part perquè aleshores, amb els mateixos metges, que no han augmentat, patirem de debò. Això sí, cuca, l'habitació, segurament els quedarà. D'imatge i inauguració també és viu.

Com diem, aviat diuen que tindrem unes condicions millors, més especialitats, tot i que, algunes, encara no saben quines seran. Segons la demanda han dit (que voldrà dir això de, segons la demanda? Si hi ha molta gent gran, una especialitat de gerontologia, o molts d'infarts, una de cardiologia, o moltes depressions, una de psiquiatria, o...?). Això sí, una mica més d'espai

679

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

inicial diuen que el tindrem però veurem el que durarà. També diuen que ficaran una unitat de radiologia amb la seua sala d'espera inclosa (esperem no depenga de la comissió de seguretat nuclear, de la qual és membre destacat el nostre exalcalde, Mundo, que tant d'esforç ha fet perquè tinguem aquest nou CSI, perquè igual l'aparell de les radiografies encara l'estan buscant... a Pernanbuco o, fins i tot, arriba espatllat).

En fi, que, tot i així, esperem i desitgem, que les coses vagin pel bon camí i que, almenys, el que tinguem, funcione amb la major correcció possible. Però a la vista de la rebaixa, sobre rebaixa, que hem tingut, d'un 30% del pressupost inicial d'aquest nou CSI, i que ens quedem amb els mateix nombre de facultatius per atendre, en part, també, les dos ciutats veïnes de Peníscola i Càlig (més de 39.000 ànimes), una mica de calfred ens recorre l'esquena. I no volem imaginar-nos com ho deuen viure els facultatius, desbordats, que ho estan patint directament.

Tenint en compte que ací, els terminis per fer les coses se'ls van saltar com van voler, inclosa la promesa de l'alcalde que va dir que dimitiria si les obres no començaven abans d'acabar l'any, que no va ocórrer (ni una cosa ni l'altra), a la ciutadania només ens queda el dret del picament de peus. Picament de peus per exigir a les nostres autoritats locals i autonòmiques el compromís per aconseguir allò que inicialment estava previst (abans que entraren les rebaixes actuals que ens han deixat aquesta sanitat local a mitges), i que tots els ciutadans d'aquest poble ens mereixem: una sanitat completa. Estarem esperant.

EDITORIAL

Carxofa: Per a tots els mestres del Ródenas que prompte tornaran a la casa ja renovada. I també per a tots els professors del Ramón Cid i Joan Coromines que aviat, probablement també, hauran d'anar-se'n cap al barracons que deixaran els primers quan comencen les seues remodelacions respectives.

Panissola: Per al regidor d'urbanisme senyor Cuenca. Com és possible que a un carrer acabat d'arreglar com el Camí de la Mar, en alguns llocs, posen trossos de llosa en compte d'una llosa sencera després de canviar les faroles. És que no té ulls senyor Cuenca? Vosté a casa seua això no ho permetria, veritat? Doncs, ací, tampoc!

El còmic

Per Xavi Burriel

“La passió de La Veu”

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Libreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

